

κριτής

κριτής, ο, ουσ. [<αρχ. κριτής], ο κριτής·

- ο *Μέγας Κριτής*, ο Θεός: «την τελευταία λέξη για όλους μας έχει πάντα ο Μέγας Κριτής || όλοι μας θα σταθούμε κάποτε μπροστά στο Μέγα Κριτή»·

- ο *χρόνος είναι ο μεγαλύτερος κριτής*, λέγεται ιδίως για έργα τέχνης που η πραγματική αξία τους θα φανεί, αν θα αντέξουν στο χρόνο, αν θα έχουν διαχρονική αξία: «είναι μεγάλος δημοσιοσχεσίτης, γι' αυτό κι οι κριτικοί του έγραψαν καλές κριτικές για το τελευταίο του βιβλίο, σαν να μην ξέρει πως ο χρόνος είναι ο μεγαλύτερος κριτής»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας